

**ضوابط و مقررات "طرح تعاون بین دانشگاهها و موسسات آموزش عالی" در چارچوب راهبرد
توانمندی مؤسسه‌های آموزش عالی کشور مصوب جلسه مورخ ۱۳۹۹/۸/۱۱ شورای گسترش و
برنامه‌ریزی آموزش عالی**

به منظور شفاف‌سازی و رفع پاره‌ای از ابهامات، ضوابط و مقررات "طرح تعاون بین دانشگاهها و مؤسسه‌های آموزش عالی" در چارچوب راهبرد توانمندی مؤسسه‌های آموزش عالی کشور مصوب جلسه مورخ ۱۳۹۹/۸/۱۱ شورای گسترش و برنامه‌ریزی آموزش عالی به شرح ذیل تشریح می‌گردد:

۱. اجرای طرح تعاون بین دانشگاه یاریگر و مؤسسه متقاضی واقع در یک استان ویا استان‌های همجوار از اولویت برخوردار است، لیکن اجرای طرح مزبور برای ذی‌نفعان واقع در دو استان نیز بلامانع است.
۲. دانشگاه یاریگر می‌تواند با یک یا چند مؤسسه متقاضی، در چارچوب طرح تعاون، در زمینه‌های آموزشی و پژوهشی همکاری نماید. لازم به ذکر است که دانشگاه یاریگر در هر رشته-گرایش فقط می‌تواند با یک مؤسسه متقاضی همکاری داشته باشد.
۳. قرارداد طرح تعاون باید حداقل به ازای یک دوره کامل آموزشی در مقطع تحصیلی توافق شده باشد، بدین ترتیب قرارداد این طرح برای اخذ مجوز دوره کارشناسی و دکترای تخصصی حداقل ۴ سال و برای دوره کارشناسی ارشد می‌بایست حداقل ۲ سال باشد. این قرارداد بنا به توافق مؤسسه‌های همکار قابل تمدید می‌باشد. دانشگاه یاریگر باید در متن قرارداد متعهد به همکاری با مؤسسه متقاضی برای اجرای کامل آن تا اتمام زمان قرارداد باشد.
۴. در اجرای طرح تعاون، دانشگاهها و مؤسسه‌های غیر دولتی-غیر انتفاعی، پژوهشگاهها و مؤسسه‌های پژوهشی و همچنین دانشگاه‌های وابسته به سایر وزارتخانه‌ها (به استثناء وزارت بهداشت) و دستگاه‌های اجرایی نمی‌توانند دانشگاه یاریگر باشند.
۵. پژوهشگاهها، پژوهشکده‌ها و مؤسسه‌های پژوهشی مشمول بهره‌مندی از مزایای طرح تعاون برای اخذ مجوز دوره نمی‌باشند.
۶. دانشگاهها و موسسات آموزش عالی غیردولتی غیرانتفاعی می‌توانند به عنوان مؤسسه متقاضی همکاری با دانشگاه یاریگر در قالب طرح تعاون درخواست اخذ مجوز اجرای دوره در مقاطع کارشناسی و کارشناسی ارشد را ارائه نمایند. لیکن در مقطع دکتری، فقط دانشگاهها و موسسات آموزش عالی غیر دولتی-غیر انتفاعی سطح یک مجاز به استفاده از طرح تعاون می‌باشند.

۷. دانشگاه پیام نور می‌تواند با رعایت شرایط و ضوابط، به عنوان دانشگاه یاریگر با مؤسسه متقاضی، خصوصاً مؤسسه‌های غیر دولتی- غیر انتفاعی، در قالب طرح تعاون همکاری نماید. قرارداد همکاری باید بین مؤسسه متقاضی و سازمان مرکزی دانشگاه پیام نور منعقد شود. همچنین دانشگاه پیام نور در هر منطقه آن دانشگاه (مناطق دهگانه) می‌تواند، در هر رشته-گرایش، تنها با یک مؤسسه متقاضی همکاری داشته باشد.

۸. در قرارداد طرح تعاون باید به صراحت به نام و مقطع رشته-گرایش(های) مورد تقاضا اشاره شده باشد.
۹. دانشگاه یاریگر باید مجوز قطعی رشته-گرایش(های) مورد تقاضا را داشته باشد. علاوه بر آن، دانشگاه یاریگر باید تعداد هیئت علمی کافی، برای اجرای هر رشته-گرایش در دانشگاه خود و همکاری در اجرای رشته-گرایش در مؤسسه متقاضی، را داشته باشد و لازم است اعضای هیئت علمی همکاری کننده در اجرای رشته-گرایش در مؤسسه متقاضی را در سامانه آموزش عالی معرفی و ثبت نماید.

۱۰. برای صدور مجوز اجرای رشته-گرایش، مؤسسه متقاضی باید حداقل ۶۰٪ اعضای هیئت علمی تمام وقت متخصص مورد نیاز در رشته درخواستی، بر اساس ضوابط و شاخص‌های مصوب شورا، و نیمی از آزمایشگاه‌ها و کارگاه‌های مورد نیاز اجرای رشته-گرایش را در اختیار داشته باشد. به عبارت دیگر مؤسسه متقاضی می‌تواند در قالب طرح تعاون در مقاطع کارشناسی و کارشناسی ارشد فقط از یک عضو هیئت علمی و در مقطع دکتری از ۲ عضو هیئت علمی دانشگاه یاریگر جهت اخذ مجوز رشته گرایش استفاده نماید.

۱۱. مجوز صادره از سوی شورا، بر اساس طرح تعاون، بصورت یکبارپذیرش بوده و تا زمان درج شده در قرارداد فی‌مابین مؤسسه‌های همکار و در صورت برقراری همکاری بین مؤسسه‌ها، هر سال تمدید می‌شود. در صورت خاتمه همکاری مؤسسه‌ها، مجوز صادر شده لغو و در صورت تمدید قرارداد همکاری، اعتبار آن استمرار خواهد داشت. در صورتیکه مؤسسه متقاضی بتواند ۱۰۰٪ اعضای هیئت علمی متخصص و کلیه امکانات کارگاهی و آزمایشگاهی مرتبط با رشته-گرایش را از خودش تهیه نماید، مجوز یکبارپذیرش مؤسسه به مجوز قطعی تبدیل می‌شود.

۱۲. مؤسسه متقاضی می‌تواند از هر عضو هیئت علمی تمام وقت دانشگاه یاریگر فقط برای اخذ یک مجوز رشته-گرایش استفاده نماید.

۱۳. محدودیت استفاده از هر عضو هیئت علمی تمام وقت منحصر به دو درخواست مصوب با نام ایشان، برای اعضای هیئت علمی دانشگاه یاریگر جهت اخذ مجوز رشته مؤسسه متقاضی اعمال نمی‌شود. همچنین استفاده از عضو هیئت علمی تمام وقت دانشگاه یاریگر برای اخذ مجوز رشته-گرایش در مؤسسه متقاضی، محدودیتی در استفاده از آن عضو هیئت علمی برای اخذ مجوز رشته در دانشگاه یاریگر ایجاد نمی‌کند.

۱۴. مؤسسه متقاضی موظف است از اعضای هیئت علمی معرفی شده توسط دانشگاه یاریگر در راهنمایی و هدایت پارساهای دانشجویان تحصیلات تکمیلی مؤسسه استفاده نماید. در صورت اخذ مجوز رشته

مقطع دکتری از طریق طرح تعاون، مؤسسه‌های همکار لازم است شرایط حضور دانشجوی دکتری در دوره فرصت مطالعاتی را در دانشگاه یاریگر فراهم آورند. این موارد لازم است در قرارداد همکاری مؤسسه‌های همکار به صراحت ذکر شود.

۱۵. قرارداد طرح تعاون تا پایان زمان تعیین شده در آن، از نظر وزارت معتبر است و در صورت فسخ قرارداد طرح تعاون در بازه زمانی پیش از تاریخ اتمام قرارداد، مؤسسه‌های همکار موظف هستند آن را به اطلاع وزارت برسانند.

۱۶. مؤسسه‌های همکار موظفند به صورت سالانه گزارش مشترکی از همکاری‌های انجام شده در قالب طرح تعاون شامل دروس ارائه شده توسط اعضاء هیئت علمی دانشگاه یاریگر، پارساهای تحت هدایت و راهنمایی اعضاء هیئت علمی مؤسسه‌های همکار، فرصت‌های مطالعاتی دانشجویان دکتری، کارگاه‌ها و آزمایشگاه‌های مورد بهره‌برداری دانشگاه یاریگر و ... را، جهت بررسی و نظارت، برای معاونت آموزشی و مرکز نظارت، ارزیابی و تضمین کیفیت وزارت عتف ارسال نمایند.

۱۷. مهم: درخواست کسب مجوز راه‌اندازی رشته-گرایش با استفاده از طرح تعاون صرفاً از طریق سامانه آموزش عالی مقدور است و درخواست‌های ارسال شده خارج از سامانه مذکور بررسی نمی‌شود. نحوه ارسال درخواست از طریق سامانه در "شیوه نامه ارسال درخواست اجرای دوره تحصیلی با استفاده از طرح تعاون یا عضو هیات علمی وابسته در سامانه آموزش عالی" آورده شده است.